



جلوه‌های اشارات و باورهای عامیانه اجتماعی در دیوان اهل‌ی شیرازی

مریم محمدزاده^۱، نسرين رضازاده^۲

۱- استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد اهر، دانشگاه آزاد اسلامی، اهر، ایران

۲- دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، واحد اهر، دانشگاه آزاد اسلامی، اهر، ایران

چکیده

اهلی شیرازی یکی از برجسته‌ترین شاعران عهد تیموری است که دیوان اشعارش را هم از لحاظ کمی و هم از نظر کیفی می‌توان یکی از آثار ادبی معتبر و قابل توجه قرن نهم هجری دانست که انواع اشارات و باورهای عامیانه اجتماعی را در آن می‌توان ملاحظه کرد. پرسش اصلی این است که: «حدود و کیفیت بازتاب اشارات عامیانه در اشعار اهل‌ی شیرازی چگونه است؟» بنابراین نوشتار حاضر، با هدف آگاهی از باورها و عقاید مردم در جامعه قرن نهم و دهم، به شیوه توصیفی-تحلیلی، ابعاد، انواع و گستره اشارات عامیانه را در اشعار اهل‌ی شیرازی تبیین و بررسی کرده و به این نتیجه رسیده است که شاعر بنا به اقتضانات کلامی و مناسبات معنایی، از این اشارات در لابه‌لای اشعارش بهره جسته است و باورهای عامیانه در خصوص جانوران بسامد بالائی در دیوان شاعر دارد.

واژگان کلیدی: اشارات اجتماعی، فرهنگ عامه، دیوان اهل‌ی شیرازی.